

Razlog za medlo in nezainteresirano poročanje (svetla izjema je pri tem časnik Večer in nekaj njegovih novinarjev) tiči v dejstvu, da je pretežni del medijev neposredno ali posredno odvisen od politike, novinarji pa so velikokrat talci ekonomske logike lastnikov, ki si ne želijo direktne konfrontacije s predstavniki oblasti. Po drugi strani je veliko novinarjev, ki je v prekarnem ali slabo plačanem delovnem odnosu podleglo logiki "menjalništva", ko posplošen, korekten in neproblematičen zapis lahko prinese uslugo, darilo ali tudi le trepljanje pomembneža po ramenih. Kangler pri tem ni bil izjema. Kriminalistična preiskava njegovega županovanja je naplavila cel kup svinjarij, za katere so novinarji vedeli, pa o njih javnosti niso ustrezno poročali, nemalokrat zaradi dogovora z njim. Korektnost pri poročanju s sej mestnega sveta, ki ga je Kangler v času županovanja preoblikoval v glasovalni stroj, brezvoljen in anemičen odziv na klientelizem in korupcijo na občini in v javnih zavodih, Kanglerjevo sprenevedanje ob kritikah računskega sodišča, KPK in drugih nadzornih institucij in občasno odkrito spogledovanje in odobravanje njegovih etapnih zmag na sodiščih, kažejo na možnost zlizanosti sedme veje oblasti z dejansko oblastjo.

Franc Kangler je deloval z uporabo metod zastraševanja in izsiljevanja ter koruptivnih rabot. Kot župan Maribora je bil glavni kadrovnik v regiji, odločal je o višini občinskega proračuna in razporejanju sredstev, odredil je projekte in sprejemal odločitve o tem, kdo bo dobil delo, pa tudi o tem kaj in o kom bodo pisali lokalni mediji. Podobno kot svoje politične nasprotnike, pomembnejše občinske uradnike ter posamezne kriminalisti in tožilce je z mrežo avojih agentov, podpornikov in plačancev nadziral tudi novinarje. Pri tem je zlasti pri največjem lokalnem mediju, časniku Večer, s pridom izkoriščal agenturo znotraj Večera, ki mu je poročala o vsem, kar so njemu nenaklonjeni uredniki in novinarji snovali zoper njega. Novinarjem je ponujal korenček ali palico, jih napadal in jim pretil, ali jim podeljeval nagrade, vračal usluge in jih hvalil. Ustvaril je mrežo medijskih komentatorjev - podpornikov, v kateri so bili tudi mariborski novinarji, ki so na družbenih omrežjih in medijskih internetnih straneh pod krinko anonimnosti napadali lastne stanovske kolege. Za lojalnost in podporo ter pozitivno novinarsko propagando je veliko novinarjev od njega prejemale darila, nekaterim je cedlo uredil avtorske in druge pogodbe z občino in javnimi zavodi, na podlagi katerih so prejemale redni dohodek iz javnih sredstev. Prijatelju Hajnšku, ki je mož znane mariborske kulturne delavka in novinarke, pa je na breme občine uredil podpis pogodbe, s katero je Hajnšek dejansko obogatel.

Kanglerjeve povezave z novinarji lokalnega okolja so eksplicitni odraz introvertiranosti okolja. Franc Kangler, ki je izmed vseh slovenskih politikov najbolj obremenjen z očitki klientelizma in korupcije, pa ima "odprto karto" tudi do medijev nacionalnega pomena in skoraj vseh slovenskih televizij. Za komercialne televizije v lasti tujcev je Kangler lahko tudi